

[Dorte Bennedsen]

get i vejen med, men der er måske nok noget i vejen med den måde, hr. Helge Adam Møller tolker dem på. Jeg kan ikke lade være med at give hr. Helge Adam Møller det råd at gå til sin kollega fru Grethe Fenger Møller og prøve at forelægge den tolkning til den gamle formand for Dansk Kvindesamfund og se, om hun er enig i den. Sagen er nemlig den, at hvis vi skal skabe lighed og retfærdighed, skal vi jo ikke lave millimeterretfærdighed ved at sige, at nu har de fået 3 cm, så skal jeg også have 3 cm. Jeg synes, der tidligere har lydt toner fra det konservative folkeparti om, at man ikke kan lave lighed på den måde. Lighed er vel at turde gøre forskellige ting over for forskellige grupper, så man giver dem lige muligheder. Problemet er jo her, at kvinderne gennem en lang, lang kulturel tradition i vores land ikke har haft samme muligheder som mændene, og derfor kan der være rimelighed i at give dem ekstra muligheder, så de opnår præcis den lighed, som menneskerettighedserklæringen taler om.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Når jeg ikke svarede på alle de korte bemærkninger i første omgang, hænger det sammen med, at der ud over menneskerettighedserklæringen også er noget, der hedder folketingets forretningsorden, der kun giver én to minutter.

Men jeg er enig i, at millimeterretfærdighed bestemt ikke er noget, vi skal tilstræbe, og derfor er jeg også helt enig i, at vi på visse områder kan lave ekstraforanstaltninger eller yderligere foranstaltninger, man kan kalde det, hvad man vil. Jeg antydede selv fem forskellige muligheder i mit indlæg, men det var alle sammen på områder, hvor vi ikke diskriminerede nogle andre for at give en bestemt gruppe en fordel.

Det, som for mig at se er det helt forkerte ved dette forslag – kald det kønskvotering, kald det positiv særbehandling – er, at man, i det øjeblik man forskelsbehandler det ene køn ved at lave en positiv særbehandling, automatisk må negativt særbehandle den anden halvdel; det siger sig selv. Derved bliver nogle behandlet dårligere, end de ellers ville, udelukkende fordi de enten er kvinder eller mænd, og det kan og vil vi ikke under nogen

omstændigheder være med til. Jeg kan ikke komme det nærmere.

Tørnæs (V):

Der er ingen tvivl om, at dette forslag berører et overordentlig vigtigt emne og område, nemlig den omstændighed, at de, skal vi kalde det traditionelle kvindefag er udsat for stor arbejdsledighed. Derfor er det helt naturligt, at der skal gøres en ekstraordinær indsats for at få flere kvinder til at søge over i traditionelle mandefag. Det er vi meget indstillet på at medvirke til, men vi er ikke indstillet på at medvirke til det via tvungne kvotasytemer. Det ser ud, som om denne verdens store problemer skal løses ved, at der indføres kvotasytemer på snart alt muligt; nu skal der altså også indføres kønskvoter.

Vi må vel have en fælles interesse i, at der generelt skabes de bedst mulige uddannelsesmuligheder og flest mulige pladser. Fru Lilli Gyldenkilde sagde, at dette forslag skulle ses i forlængelse af de tidligere, og det måtte vel opfattes sådan, at et enkelt af forslagene indebar, at der skulle være en tvungen forpligtelse til at oprette praktikpladser. Jeg er også bekymret for, at forslaget isoleret set, som det blev udtrykt af den konservative ordfører, ikke blot ikke ville skabe én eneste uddannelsesplads mere, men faktisk ville betyde en reducere af uddannelsespladserne. Der står jo, at der skal indføres en styring og koordinering af praktikpladserne. Det betyder altså, at det ikke længere er den praktik-søgende og arbejdsgiveren, der skal finde ud af at lave en uddannelsesplads, men at der skal indskydes et centralt styrende element, som bestemmer, hvem der passer til hvor, og hvor vedkommende skal have sin uddannelse. Jeg er alvorlig bekymret for, at noget sådant ville medføre, at der rent faktisk alene af den grund ville blive oprettet færre praktikpladser, end vi i dag oplever.

Vi kan af mange grunde – også de her nævnte – ikke støtte forslaget.

Carsten Andersen (SF):

Dette forslag om kønskvotering til erhvervsuddannelserne er også et led i kampen for kønnenes ligeberettigelse, en frigørelse af kvinderne, så vi kan eksistere på lige fod med hinanden.